

„Enhver selvstændig sin Afdeling af Museet.“ Dette har man troet udtrykkeligt at burde indføre i Loven, fordi det er klart, at en saadan Afdeling altsid vil have godt af, at den, der bestyrer den, kan følge sin Tilhøielighed, der i Almindelighed vil knytte sig til et eller andet Spørgsmaal, som staaer paa Dagsordenen i Videnskaben; ved at skaffe Præparater til Oplysning heraf vil han bestemt gavne Museet. Tillige har man meent, at Professoren i Zoologi, der, som jeg allerede har bemærket, er Repræsentant for Videnskaben i dens Almindelighed, maa have uhindret Afgang til og Afbenyttelse af alle Museets Afdelinger. Det kunde være, at han ved sine Forelæsninger vilde benytte et eller andet Præparat, som hører til en anden Afdeling af Museet end den, han bestyrer, og saa bør han ikke være udelukket derved. Hertil har nu Ministeren stillet et Endringsforslag, hvorefter ikke Professoren i Zoologi skal have denne Afgang, men „De, hvem det er overdraget at holde Forelæsninger ved Universitetet over Zoologi eller enkelte af dens Affnit“. Dette er en Form, under hvilken Ministeren har udtrykt den Tanke, at de 3 Inspektorer ligeledes skulle have fri og uhindret Afgang til Afbenyttelse af samtlige Museets Afdelinger. Der er nu ingen Tvivl om, at disse Herrer, der isørigt ikke ofte ville have Brug for andre Afdelinger af Museet, idet det er deres Opgave at holde Forelæsninger over deres specielle Fag, dog ved at henvende sig til Formanden naturligtvis ville opnaae Afgang dertil. Men det vilde være besynderligt at sætte det ind i Loven. Det vilde tyde paa en saadan Mistænksomhed imod Formanden, at det efter min Anskuelse ikke vil være ret sømmeligt at optage det. Hvis man paa denne Maade vilde drive Sagen paa Spidsen, saa kunde man fra den anden Side sige: hvis nu samtlige disse Bestyrere hver havde sin Hovednøgle til Museets forskjellige Afdelinger, saa kunde det træffe sig, at naar den zoologiske Professor kom ind i Museet, saa havde en af Inspektorerne just taget det Dyr bort til Afbenyttelse, som han vilde bruge ved sin Forelæsning, og saa stod Professoren jo der som „Recensenten“ og maatte sige: hvor er Dyret, hvem har taget mit Dyr? Jeg troer derfor, at det ikke kan gaae an at vedtage dette Endrings-

forslag, og jeg maa paa det Indstændigste anmode det høie Thing om at stemme imod det.

Jeg skal nu et Øieblik omtale Bygningen. Jeg vil tilstaae, at det er oprindeligt mig, der har bragt det Spørgsmaal paa Bane, som har fundet sit Udtryk i Mindretallets Forslag. Jeg synes, at den Bygning, man maatte vælge af de to, ikke ret tiltalte mig. Jeg troede, at det vilde være heldigere, naar man fik en i arkitektonisk Henseende smuk Bygning langs Nørregade paa den nuværende skjæve Kommunitetsbygningens Plads, fordi jeg i det Hele taget antager, at det er et ikke uvigtigt Hensyn, at en Bygning har et smukt kunstnerisk Ydre. Vi have faaet mange offentlige Bygninger, siden Rigsdagen har begyndt at virke, men desværre kun meget faa, som tilfredsstille Skjønhedsfandsen. Den høje Skjønhed er et Hensyn, som jeg meget ønsker at tage, men jeg veed nok, at der er Mange, som ikke sætte Priis derpaa. Dertil kommer, at naar man havde denne Bygning langs Nørregade og paa den anden Side Universitetsbibliotheket og i Baggrunden, seet fra Krystalgade, Universitetsbygningen, saa fik man en fri smuk Universitetsgaard, man vilde ikke berøbe Universitetsbibliotheket noget Lys, saaledes som det vil skee, naar den firkantede Bygning bliver sludt ind i Gaarden, man vilde kunne bevare enkelte Træer, der have staaet her i flere Aarhundreder fra det gamle Universitets Tid, man kunde afslutte det Hele med et Gitter ud til Krystalgade, og saaledes faae en smuk Benyttelse af Universitetsgrunden. Dertil kommer, at Stilen i den nye Bygning — dette er forøvrigt et Punkt, som jeg ikke er saaledes inde i, at jeg tør have nogen afgjort Mening derom, men jeg udtaler kun her min individuelle Opfattelse — harmonerer ikke med Stilen i Bibliotheksbygningen, den nye Bygning synes mig tillige vil blive noget trykket af denne. Af disse Grunde har jeg bragt dette Forslag paa Bane, og en hyderligere Grund havde jeg deri, at man ved denne Fremgangsmaade ikke vilde præjudicere Fremtiden, hvis man om et Aarhundrede trængle til en Forøgelse af Bibliotheket, eller hvis Museets Plads skulde forøges, saa kunde man bygge fra de forskjellige Fløje langs Krystalgaden. Det er kun med Befla-